

Blandyna
w wieku 13 lat.
Rusape

Blandyna Kuźmińska (z domu Wierna)

Urodzona 28 V 1932 roku w Wyszogrodzie (pow. krzemieniecki, woj. wołyńskie). Z pięciorga dzieci Genowefy i Jana Wiernych Blandyna była najmłodsza. Mama Genowefa zajmowała się domem. Ojciec Jan był policjantem, który w 1939 roku przeszedł na emeryturę. Wówczas cała rodzina przeprowadziła się z miejscowości Stary Oleksiniec do Jaryczowa Nowego, niedaleko Lwowa. Tam właśnie zastała ich wojna. Blandyna wspomina: *Niemcy rzucali bomby i nieraz słyszeliśmy jak samoloty leciały, ponieważ atakowali, bombardowali Lwów, a my byliśmy blisko Lwowa. Wówczas nawet u nas szyby pękały, dom się trząsł. (...) Jak wkroczyli Rosjanie, w szkole zaraz wprowadzili język rosyjski (...).* 13 kwietnia 1940 roku wraz z matką i rodzeństwem Blandyna została wywieziona w głąb ZSRS. Trzy dni wcześniej Rosjanie aresztowali jej ojca: *Ja spałam wtedy, bo stało się to w nocy. Oni wszystko robią nocą. Nie słyszałam jak przyszli po tatę. W nocy... zawsze w nocy przychodzili. To była tragedia. Matki wtedy nie było.*

Po trzech tygodniach jazdy bydlęcym wagonem, Blandyna wraz z rodziną trafiła do kołchozu w Aleksandrówce, w obwodzie kustanajskim Kazachstanu. *Na drugi dzień matka i dwie starsze siostry musiały pracować na polu, na kołchozie (...). Za to nic nie dostawały, pieniędzynych wypłat nie dostawały, tylko żywność. Ponieważ trzy pracowały to tylko na trzy osoby dawali żywność. A trzeba było sześć osób wykarmić.* Blandyna z pozostałym rodzeństwem chodziła do szkoły. Po ogłoszeniu „amnestii” przenieśli się do Kustanaju. Tam po dwóch latach rozłąki spotkali się z ojcem. Jan Wierny zesłany w północny rejon ZSRS, pracował przy wyrębie tajgi. Po zwolnieniu z łagru udał się do Kustanaju i zapisał się do wojska. Wówczas dowiedział się, gdzie przebywa jego rodzina. Wszyscy razem udali się do Wrewskoje. Tam też starsze siostry wstąpiły do Junaczek, a Blandyna z bratem do Orląt.

Stary Oleksiniec. Procesja z okazji śmierci
marszałka Józefa Piłsudskiego

Rodzice Blandyny:
Genowefa i Jan
przed wojną

Józefa (pierwsza z prawej)
z koleżniami. Polska
przedwojenna

Rodzina po „amnestii”
we Wrewskoje. Od lewej
stoją: Helena, Genowefa,
Hanka, Krystyna, Blandyna
i Ryszard. 1942 r.

Blandyna na wycieczce z koleżniami
z harcerstwa. Rodezja Południowa
(dzisiaj Zimbabwe) lata 40. XX w.

W grudniu 1942 roku opuścili ZSRS i dotarli do Teheranu. Stamtąd ojciec wraz z wojskiem udał się do Palestyny, a Blandyna z rodzeństwem i matką, trafili do polskiego osiedla w Rusape w Rodezji Południowej (dzisiejsze Zimbabwe). *W Rusape właściwie czas był najprzyjemniejszy, najmiłszy. Najmilej spędzone lata w Afryce, bo z koleżniami, bawiłyśmy się w dżungli (...). Dużo czytałyśmy.* W 1946 roku Blandyna udała się do gimnazjum w Digglefold. Tam też zapisała się do Sodalicji Mariańskiej i harcerstwa. W 1948 roku w wyniku likwidacji osiedla, rodzina Wiernych trafiła do Gatoomy. W czerwcu tego roku udali się do Anglii, gdzie po demobilizacji przebywał już ojciec. Początkowo mieszkali w obozie przejściowym koło Southampton, a następnie w Preston. W 1952 roku Blandyna przeniosła się do Birmingham, gdzie poznała swojego męża Kazimierza. Brała czynny udział w licznych organizacjach polonijnych, takich jak koło młodzieży, chór czy zespół taneczny. Wraz z innymi dbała o to, aby w Birmingham powstały polskie instytucje.

Blandyna Kuźmińska pomogła w organizacji misji naukowej CDZWP w Birmingham. Zmarła w 2014 r.

Polska szkoła w Rusape. Rodezja Południowa
(dzisiaj Zimbabwe), lata 40. XX w.

Kartka pocztowa do Blandyny, przebywającej
na zesłaniu, z okazji jej imienin. Napisana 2 czerwca 1941 r.